

Nr 98.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förlängd giltighetstid av avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket: given Stockholms slott den 7 mars 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

David Pettersson.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 mars 1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETERSSON.

Departementschefen, statsrådet Pettersson anför:

Med bifall till av Kungl. Maj:t i proposition nr 57 till 1923 års riksdag framlagt förslag medgav riksdagen enligt skrivelse den 6 april 1923, nr 77, att det av 1920 års riksdag provisoriskt antagna avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket finge, med de ändringar däri, som 1921 och 1922 års riksdagar godkänt, äga provisorisk tillämpning jämväl för tiden från och med den 1 juli 1923 till och med den 31 december 1924. I enlighet härmed utfärdade Kungl. Maj:t kungörelse den 13 april 1923 (nr 67) angående förlängd giltighetstid av reglementet.

I skrivelse den 9 oktober 1923 har nu domänstyrelsen hemställt om avlåtande till riksdagen av proposition angående fortsatt provisorisk tillämpning av avlöningsreglementet till och med utgången av 1925.

I samband med förevarande ärende anhåller jag att till behandling få

upptaga en av domänstyrelsen gjord framställning om vissa ändringar beträffande kassörs- och revisorsbefattningarna hos styrelsen.

Jag torde därvid till en början få erinra, att jämlikt kungl. brev till domänstyrelsen den 22 juni 1920 skola vid domänverket finnas 2 revisorsbefattningar och 1 kassörsbefattning, vilka befattningar enligt avlöningsreglementet hänförts till 6:e lönegraden i domänverkets löneplan, motsvarande lönegraden B 13 i den för civilförvaltningen i allmänhet gällande löneplanen. De åligganden, som ankomma på innehavarna av ifrågavarande befattningar äro angivna i 29 och 30 §§ i 1 kap. av instruktionen för domänverket den 11 februari 1921 (nr 64). Enligt sistnämnda paragraf åligger kassören bland annat att, i den mån de egentliga kassörsgöromålen lämna tid övrig, delta i revisionsgöromålen inom styrelsen.

Domänstyrelsen har nu i skrivelse den 22 juni 1923 framhallit, huru som det omdaningsarbete beträffande styrelsens organisation, som under de senaste åren pågått, givit vid handen, att det för verket skulle vara avgjort ändamålsenligare, därest nämnda befattningar disponerades på i viss mån annat sätt än i instruktionen föreskrevs, och har domänstyrelsen i sådant avseende hemställt, *dels* att den nuvarande kassörsbefattningen hos styrelsen måtte ombildas till en revisorsbefattning samt kassörsgöromålen överflyttas till det ena av de hos styrelsen anställda två kvinnliga biträdena i 5:e lönegraden, *dels ock* att den ena av de nuvarande två revisorsbefattningarna hos styrelsen måtte ombildas till en intendentsbefattning, i samband varmed befattningen borde uppflyttas från 6:e till 7:e lönegraden. Vid bifall härtill skulle sålunda hos styrelsen komma att finnas en intendent och två revisorer, av vilka sistnämnda den ene dock icke skulle tjänstgöra såsom revisor utan, i likhet med vad som för närvarande är förhållandet, tillvidare tjänstgöra i annan befattning. Framställningen utmynnar i förslag till vissa ändringar i den för domänverket gällande instruktionen den 11 februari 1921.

Över framställningen hava utlåtanden avgivits den 18 augusti 1923 av kommunikationsverkens lönenämnd, den 20 september 1923 av statskontoret samt den 18 december 1923 av riksräkenskapsverket, varefter domänstyrelsen ånyo yttrat sig den 21 januari 1924.

Kassörsbe-
fattningens
ombildning.

Rörande *avlöningsförmånerna* för innehavaren av den föreslagna *kvinnliga kassörsbefattningen* (jfr. prop. 172/1921 och R. skr. 207/1921) har domänstyrelsen framhallit, att kassägöromålen hos styrelsen, ehuru de mycket väl kunde bestridas av en kvinnlig tjänsteman, dock vore av den kvalificerade beskaffenhet, att de icke kunde anses falla inom en kvinnlig tjänstemans i 5:e lönegraden vanliga tjänstutövning och dessutom vore förenade med en icke oväsentlig ekonomisk risk, för vars mötande felräkningspenningar icke vore anvisade. Med hänsyn härtill hemställde styrelsen, att Kungl. Maj:t vid bifall till styrelsens förslag till kassörstjänstens omreglering måtte, med tillämpning av 29 § i avlöningsreglementet medgiva, att särskild gott-

görelse, beräknad efter 600 kronor för ar, finge utgå till den kvinnliga tjänsteman i 5:e lönegraden, åt vilken kassörsgüromålen kunde komma att anförtros.

I detta sammanhang torde jag få erinra, att frågan om tilldelande av *felräkningspenningar* åt befattningshavare vid domänstyrelsen tidigare varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning. I en till Kungl. Maj:t ställd, av domänstyrelsen med utlåtande den 12 december 1922 överlämnad ansökning av den 20 november 1922 anhöll nämligen kassören hos domänstyrelsen H. J. M. Modigh, att medel till felräkningspenningar från och med 1922 måtte anvisas åt den, som inom styrelsen handhade kontant uppbörd och verkställde utbetalning av medel.

I berörda ansökning framhöll Modigh, att såväl enligt 30 § av avlöningsreglementet den 19 juni 1919 (nr 343) för tjänstemän vid kommunikationsverken som ock i 28 § av avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare i den civila statsförvaltningen tjänsteman, som å tjänstens vägnar handhade kontant uppbörd eller verkställde kontant utbetalning av medel, kunde erhålla felräkningspenningar till visst belopp. Motsvarande stadgande saknades däremot i avlöningsreglementet för domänverket. Da avsevärda medel passerade genom kassörens i domänstyrelsen händer, kunde felräkningar svårligen undvikas, och Modigh hade även drabbats av personliga förluster, som icke kompenserades genom högre avlöning än för övriga till samma lönegrad som kassörs- och revisorsbefattningen hänfödda befattningar. Det finge därför anses med billighet och rättvisa överensstämmande, att jämväl kassören hos domänstyrelsen komme i åtnjutande av felräkningspenningar.

Domänstyrelsen anförde i sitt utlatande över Modighs framställning, att enligt kungörelsen den 31 december 1921 (nr 753) en var av kassörerna hos riksförsäkringsanstalten, socialstyrelsen, patent- och registreringsverket, arméförvaltningen, marinförvaltningen och pensionsstyrelsen vore tillerkänd felräkningspenningar, i socialstyrelsen bestämda till ett belopp av 300 kronor och vid ett vart av övriga nämnda verk till ett belopp av 400 kronor. Enligt vad domänstyrelsen inhämtat, utgjorde de årliga kontanta uppbörds- och utgiftsbeloppen vid riksförsäkringsanstalten $2\frac{1}{2}$ miljoner kronor, vid socialstyrelsen 1 miljon kronor, vid patent- och registreringsverket likaledes 1 miljon kronor samt vid ett vart av övriga nämnda verk $1\frac{1}{2}$ miljoner kronor. Motsvarande medel uppginge vid domänstyrelsen till omkring 1 miljon kronor. Vid kommunikationsverken, där emellertid den kontanta uppbörden vore avsevärt större, utginge felräkningspenningar till vissa av vederbörande verks kassörer med 500 kronor (se kung. nr 529 år 1920). Domänstyrelsen funne det på grund av vad sålunda anförts vara överensstämmande med billighet och rättvisa, att jämväl kassören hos domänstyrelsen tillerkändes felräkningspenningar. Ett belopp av 400 kronor årligen i sadant avseende syntes styrelsen väl avvägt.

Statskontoret förklarade sig i utlatande den 5 januari 1923 anse önskvärt, att likformighet i avseende å felräkningsersättning förefunnes mellan de olika avlöningsreglementena. Därest bestämmelse därom komme att intagas i avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket, syntes — såvitt för statskontoret tillgängliga uppgifter gäve vid handen — felräkningspenningarna för kassören hos domänstyrelsen skäligen böra bestämmas till 300 kronor.

Riksräkenskapsverket anförde i avgivet utlåtande, att — då likformighet i fråga om bestämmelserna om felräkningspenningar borde förefinnas mellan de olika verkens avlöningsreglementen — riksräkenskapsverket tillstyrkte, att framställning gjordes till riksdagen om införande i avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket av bestämmelser om felräkningspenningar av liknande innehåll, som förefunnes i de andra verkens reglementen. Där- emot ansåge sig riksräkenskapsverket icke böra tillstyrka framställningen om felräkningspenningar till kassören hos domänstyrelsen. Kassarörelsen hos domänstyrelsen vore nämligen ordnad så, att styrelsens kontanta medel, fränsett ett förskott av 15,000 kronor för löpande utbetalningar, funnes insatta å giroräkning i riksbanken, vilken giroräkning utgjorde styrelsens kassa.

Genom beslut den 9 februari 1923 fann Kungl. Maj:t Modighs ifråga- varande ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Kommunikationsverkens lönenämnd, vilken — såsom ovan nämnts — den 18 augusti 1923 avgivit utlåtande öfver domänstyrelsens förberörda fram- ställning den 22 juni 1923, har därvid anført, att nämnden ansett sig böra biträda domänstyrelsens förslag, då enligt vad nämnden inhämtat de ifråga- satta organisatoriska förändringarna redan till väsentlig del blivit i sak, ehuru ej formellt, genomförda och därvid visat sig ändamålsenliga. I fråga om avlöningen till den kvinnliga tjänsteman i 5:e lönegraden, vilken skulle handhava kassörsgöromålen, syntes det nämnden — med hänsyn såväl till den kvalificerade arten av ifrågavarande göromål som den ekonomiska risk, vilken kunde vara förbunden med befattningens utövande — skäligt, att hon komme i åtnjutande av någon gottgörelse utöver den för nyssnämnda lönegrad enligt löneplanen fastställda lönen. Nämnden hade inhämtat, att den årliga omfattningen av kassarörelsen inom domänstyrelsen utgjorde i checkrörelse omkring 20 miljoner kronor och i kontanta in- och utbetal- ningar tillhoppa omkring 1 miljon kronor. Enär i avlöningsreglementet för domänverket icke förutsatts, att felräkningspenningar kunde utgå till tjänste- man vid domänverket, borde ifrågavarande gottgörelse i sin helhet bestäm- mas med tillämpning av 29 § i samma reglemente. I betraktande bland annat av de avlöningsförmåner, som tillkomme kvinnliga befattningshavare med närbesläktade arbetsuppgifter inom andra verk, syntes emellertid det av domänstyrelsen föreslagna beloppet, 600 kronor utöver den fasta lönen, alltför högt och ville lönenämnden för sin del föreslå, att ersättningen måtte bestämmas till 300 kronor för år räknat.

Statskontoret har i ovannämnda utlåtande den 20 september 1923 — med förmålan att ämbetsverket icke hade något att erinra mot de föreslagna organisationsförändringarna — ifrågasatt, huruvida ej den kvinnliga be- fattningshavare, som enligt förslaget skulle övertaga kassörsgöromålen, skä- ligen borde erhålla en något högre löneställning än som föreslagits samt därjämte i stället för det särskilda arvode, som av domänstyrelsen före- slagits, åtnjuta felräkningspenningar till belopp av 300 kronor.

Riksräkenskapsverket, som ej heller haft något att erinra mot förslaget om överflyttande av vissa uppgifter från kassören och revisorn till det

kvinnliga biträdet, har i sitt utlåtande den 18 december 1923, under åberopande av verkets ovan omnämnda utlåtande rörande felräkningspenningar till kassören hos domänstyrelsen, ansett någon särskild gottgörelse för handhavande av kontanta medel icke böra ifrågakomma och har riksräkenskapsverket — då nämnda kvinnliga befattningshavare redan vore likställd med kvinnliga kassörer inom den civila statsförvaltningen — funnit jämväl den av statskontoret ifrågasatta förbättringen i löneställningen för samma befattningshavare sakna fog.

Domänstyrelsen har i skrivelsen den 22 juni 1923, såsom redan nämnts, även föreslagit, att en av de två nuvarande revisorsbefattningarna vid domänstyrelsen skulle ombildas till en *intendentsbefattning*, och har styrelsen därvid ifrågasatt, att befattningen skulle uppflyttas från 6:e till 7:e lönegraden i domänverkets löneplan, motsvarande lönegraderna B 13 respektive B 15 i den för civilförvaltningen i allmänhet gällande löneplanen.

Ombildande av en revisorsbefattning till intendentsbefattning.

Innehavaren av den ena av nyssnämnda två revisorstjänster har under de senare åren handlagt, förutom de honom jämlikt instruktionen för domänverket tillkommande åligganden, jämväl ärenden rörande inköp för domänverkets räkning. Med anledning härav har Kungl. Maj:t — senast vid fastställande den 31 december 1923 av generalförslag till driftkostnader för verket under 1924 — medgivit, att ett belopp av 1,400 kronor finge tilldelas ifrågavarande tjänsteman såsom arvode för handhavande av inköp för domänverkets räkning.

Domänstyrelsen har nu i denna del framhallit i huvudsak följande.

Erfarenheten under de senaste åren pekade med tydlighet därpå, att handhavandet av förevarande inköp icke blott ställde stora krav på vederbörandes omtanke och praktiska förmåga, utan även fullt toge tjänstemannens tid i anspråk. Då härtill komme, att styrelsen numera med handläggandet av inköpsärenden för hela domänverket förenat värden av styrelsens inventarier, syntes det styrelsen nödvändigt, att den revisor, med vars tjänst dessa ärenden vore förenade, helt befriades från revisorsgöromålen. Vad sistnämnda göromål beträffade gäve erfarenheten vid handen, att dessa, sedan en del granskningsärenden överflyttats till kamrerarkontoret, utan svårighet kunde handläggas av en enda tjänsteman med biträde av kvinnlig personal.

Beträffande de avlöningsförmåner, som borde tillkomma innehavaren av intendentsbefattningen, syntes det styrelsen väl motiverat, om befattningen placerades i 7:e lönegraden.

Kommunikationsverkens lönenämnd har anfört, att nämnden visserligen känt viss tvekan, huruvida icke placeringen av den ifrågasatta intendentsbefattningen kunde anses väl hög. Med hänsyn till vad domänstyrelsen anfört och i övrigt under hand för lönenämnden uppgivits, ansåge sig dock nämnden böra biträda domänstyrelsens förslag till de av ifrågavarande omorganisation betingade ändringar i domänverkets instruktion.

Statskontoret har tillstyrkt domänstyrelsens framställning i denna del och *riksräkenskapsverket* har förklarat sig ej hava något att erinra mot domän-

styrelsens förslag om överflyttning av vissa arbetsuppgifter från revisor till intendent.

Försäljnings-
chef.

I detta sammanhang torde jag få erinra, att Kungl. Maj:t den 16 februari 1923 på framställning av domänstyrelsen förordnat K. O. Norlin att fr. o. m. den 1 maj 1923 tillsvidare under samma år biträda domänstyrelsen såsom *försäljningschef* mot åtnjutande av ett arvode av 15,000 kronor för år räknat med därå belöpande dyrtidstillägg.

I yttrande till statsrådsprotokollet den 10 mars 1922 (se prop. nr 172) anförde dåvarande departementschefen i denna fråga bland annat följande.

Bland de organisatoriska spörsmål, som de sakkunniga för utredning beträffande organisations- och avlöningsförhållanden vid domänverket m. m. i ett den 24 november 1921 avlämnat betänkande behandlat, vore den redan 1912 av norrländska skogsvårdskommittén föreslagna åtgärden att inom domänstyrelsen inrätta en särskild byrå för försäljningsärenden. Departementschefen delade de sakkunnigas och domänstyrelsens gemensamma uppfattning, att en centralisation av domänfondens försäljningsväsen vore högst önskvärd. Denna fråga borde visserligen kunna avgöras utan avvaktan a definitiv löneroglering, men lämpligast syntes vara, att jämväl därmed finge anstå. Skulle det yppa sig tillfälle att redan under 1922 finna en person, som lämpade sig för uppdraget att handhava domänverkets försäljningar, torde, om så skulle befinnas önskvärdt och riksdagen däremot icke hade något att invända, Kungl. Maj:t kunna, med stöd av bestämmelserna om anställande av extra ordinarie personal, för viss tid förordna dylik person att biträda styrelsen. Förordnandet skulle naturligtvis givas under sådan form, att det icke berättigade till fortsatt förordnande och icke på något sätt bleve bindande för det slutliga avgörandet av frågan om inrättande av en försäljningsbyrå. En dylik anordning skulle bereda tillfälle att pröva lämpligheten av särskild försäljningsbyrå, innan frågan därom företoges till avgörande.

Från riksdagens sida (R. skr. nr 280) gjordes icke någon erinran emot vad departementschefen sålunda anförde.

Sedan Kungl. Maj:t, på sätt jag nämnt, förordnat Norlin till försäljningschef, har Kungl. Maj:t den 13 april 1923 meddelat föreskrifter rörande försäljningschefens tjänsteåligganden. Sedermera har Kungl. Maj:t den 31 december 1923 dels förlängt Norlins förordnande att gälla tillsvidare under 1924, dels ock föreskrivit, att försäljningschefens arvode skall under nämnda år utgå med 17,000 kronor för år räknat med därå belöpande dyrtidstillägg.

Departements-
chefen.

Såsom ovan i förbigående omnämmts, avgävo de enligt Kungl. Maj:ts be-
myndigande den 30 juni 1920 för utredning av domänverkets organisations-
och lönefrågor tillkallade sakkunniga den 24 november 1921 första delen av
sitt betänkande innefattande förslag till definitiv löne- och pensionsreglering
för domänverket. Sedan de sakkunniga därefter under 1922 verkställt pre-
liminär utredning och behandling av frågan om den framtida ställningen i
förvaltnings- och organisationshänseende av kyrkofondens fastigheter, för-
ordnade Kungl. Maj:t den 30 november 1922, att de sakkunnigas arbeten

skulle från och med nämnda dag vila och därefter icke utan Kungl. Maj:ts särskilda medgivande återupptagas.

Sedermera har den inom ecklesiastikdepartementet tillsatta s. k. kyrkofondskommittén den 31 maj 1923 avgivit betänkande och förslag angående förvaltningen av kyrkofonden och övriga till prästerskapets avlöning anslagna medel (Statens off. utredn. 1923: 71). Jämväl en annan, förevarande spörsmål berörande utredning har under 1923 slutförts, nämligen den likaledes inom ecklesiastikdepartementet verkställda utredningen angående det ecklesiastika arrendeväsendet (Statens off. utredn. 1923: 12).

Då jag den 2 januari detta år för Kungl. Maj:t föredrog ärendena rörande reglering av utgifterna under nionde huvudtiteln, anförde jag under punkt 154 vid frågan om anslaget till kommittéer och utredningar genom sakkunniga, att utredningen beträffande organisations- och avlöningsförhållandena vid domänverket torde böra ånyo upptagas, sedan infordrade yttranden över kyrkofondskommitténs betänkande inkommit. Tiden för avgivande av dessa yttranden har utsatts till senast den 1 juni 1924. Jag torde därefter få tillfälle att underställa Kungl. Maj:t spörsmålet, huruvida ifrågavarande utredningsarbete bör fullföljas.

Vid nu angivna förhållanden anser jag mig böra, på sätt domänstyrelsen hemställt i ovannämnda skrivelse den 9 oktober 1923, tillstyrka förlängning av det för domänverket gällande provisoriska avlöningsreglementet till och med utgången av 1925.

Vad härefter angår domänstyrelsens i skrivelse den 22 juni 1923 gjorda framställningar, gälla desamma, såsom nämnt, dels vissa organisatoriska förändringar inom domänstyrelsen, dels ock vissa avlöningsfrågor.

De *organisatoriska förändringarna* inom domänstyrelsen avse kassörsgörö-målens överflyttning till det ena av styrelsens två kvinnliga biträden i 5:e lönegraden samt ombildande av dels kassörsbefattningen till en revisorstjänst, dels ock en av de nuvarande två revisorsbefattningarna till en intendentsbefattning. Med sistnämnda befattning skulle vara förenat åliggandet att verkställa för domänverket erforderliga inköp samt att övervaka värden av domänstyrelsens inventarier.

Då de ifrågasatta organisatoriska förändringarna redan försöksvis tillämpats under någon tid och därvid visat sig ändamålsenliga, torde desamma nu böra komma till definitivt genomförande.

Vidkommande *lönefrågorna* vill jag, vad först intendentsbefattningen angår, för min del giva min anslutning till domänstyrelsens förslag om befattningens placering i 7:e lönegraden i domänverkets löneplan. Då denna lönegrad motsvaras av 15:e lönegraden i den för kommunikationsverken gällande löneplanen, avdelning A, blir intendenten likställd med intendent vid postverket och statens järnvägar. Den ene av postverkets två intenter, förrådsintendenten, utövar närmast under vederbörande byråchef överinseendet över postverkets persedel- och blankettförråd, verkstad samt blankett- och frimärkstryckeri, med befogenhet att självständigt verkställa inköp

till visst belopp. Intendenten vid statens järnvägar är chef för biljett- och blankettkontoret och handhar i denna egenskap viss del av upphandlingen för statens järnvägar.

Den kvinnliga biträdesbefattning vid domänstyrelsen, som är avsedd att ombildas till kassörsbefattning, är för närvarande placerad i 5:e lönegraden (den s. k. kontorsskrivargraden) å löneskalan för kvinnliga tjänstemän. Att, såsom statskontoret ifrågasatt, i samband med förenämnda organisationsförändring höja befattningen å löneskalan — vilket för övrigt skulle påkalla inläggandet i densamma av en ny lönegrad — synes mig ej tillräckligt motiverat. Jag vill erinra om, att vid telegrafverket kvinnliga kassörer hänförts till 4:e och förste kassörer till 6:e lönegraden. Kassörskor vid hospitalen stå i 5:e lönegraden. Därest ifrågavarande kvinnliga befattningshavare vid domänstyrelsen — i överensstämmelse med vad styrelsen föreslagit — bibehålles i 5:e lönegraden, synes alltså en i förhållande till andra jämförliga befattningshavare rättvis placering vara vunnin.

Vad därnäst frågan om felräkningspenningar beträffar, vill jag påpeka, att i samtliga de på kommunikationsverkens lönesystem byggda avlöningsreglementena — med undantag allenast för domänverkets — finnas intagna föreskrifter om felräkningspenningar. Kommunikationsverkens lönekommitté, som utarbetade förslaget till domänverkets avlöningsreglemente, anförde i motiveringen till förslaget (betänkande II, sid. 62), att stadgandet i fråga uteslutits, då det behandlade förhållanden, som icke ägde tillämplighet inom domänverket.

Föreskriften om felräkningspenningar har i avlöningsreglementet för de civila verken (nr 451/1921, 28 §) erhållit följande avfattning:

»Tjänsteman, som å statens vägnar handhar kontant uppbörd eller verkställer kontant utbetalning av medel, må kunna enligt av Kungl. Maj:ts fastställda grunder erhålla *felräkningspenningar* till belopp, som bestämmes med hänsyn till de omständigheter, under vilka uppbörd eller utbetalning sker, och i förhållande till den större eller mindre omfattningen därav. Felräkningspenningar må icke i något fall till en och samma tjänsteman utgå med sammanlagt högre belopp för år räknat än 600 kronor.

För tid, varunder här avsedd tjänsteman åtnjuter semester eller eljest icke tjänstgör, uppbäras de med tjänsten förenade felräkningspenningar av vikarien.»

Vid telegrafverket hava felräkningspenningar av Kungl. Maj:ts tillerkänts — förutom huvudkassör med 500 kronor — kassör å linjedistriktsbyrå och vid verkstaden med 400 kronor och å linjeexpedition anställd kassör med 180 kronor. Frågan om felräkningspenningar till hospitalens kassörer är beroende på Kungl. Maj:ts prövning.

För egen del finner jag rättvist och billigt, att — i likhet med vad vid flera andra verk är fallet — särskild gottgörelse tillerkännes kassören hos domänstyrelsen för den med kassagöromålen förbundna felräkningsrisk. Att ifrågavarande gottgörelse skulle beredas i form av särskilt arvode enligt 29 § i domänverkets avlöningsreglemente finner jag emellertid mindre lämpligt, utan torde för bibehållande i denna del av överensstämmelse mellan domänverket och övriga nyreglerade verk felräkningspenningar böra tillerkännas befattningshavaren. Bestämmelse, som möjliggör en dylik anord-

ning, bör således införas i reglementet, och synes föreskriften i fråga — avfattad i överensstämmelse med motsvarande stadgande i övriga reglementen — kunna lämpligen infogas som mom. 1 i 26 §, varvid paragrafens nuvarande bestämmelse om åklagarandel och beslagsprovision skulle betecknas som mom. 2.

Därest riksdagen bifaller detta förslag, torde jag framdeles få underställa Kungl. Maj:t frågan om bestämmandet av det belopp, som må i felräkningspenningar tillerkännas kassören hos domänstyrelsen.

De av mig förordade organisationsförändringarna påkalla ändring dels i den vid avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen, dels ock i den av Kungl. Maj:t och riksdagen godkända »förteckning över befattningar vid domänverket, vilkas antal enligt avlöningsreglementet för tjänstemän vid detta verk skall fastställas av Kungl. Maj:t och riksdagen» (se R. skr. 323/1920).

Vad beträffar avlöningsreglementet bör, såsom jag nyss nämnt, ändring ske i 26 §. Därjämte torde i överensstämmelse med vad jag tidigare i dag anfört vid föredragning av frågan om reglering av tjänstgöringsförhållandena efter den 1 januari 1925 beträffande den för dimensionslagens handhavande anställda skogsstatspersonal ändring böra ske jämväl i 33 §.

Sedan departementschefen härefter uppläst förslag (Bilaga A) till ändrad lydelse av 26 och 33 §§ av avlöningsreglementet den 22 juni 1920 (nr 493) för tjänstemän vid domänverket ävensom av den vid reglementet såsom bilaga fogade tjänsteförteckningen, hemställer departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) medgiva, att det av 1920 års riksdag provisoriskt antagna avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket må, med de ändringar däri, som dels 1921 och 1922 års riksdagar godkänt, dels ock departementschefen nu föreslagit, äga provisorisk tillämpning jämväl för tiden från och med den 1 januari 1925 till och med den 31 december 1925;

2) beträffande sådana befattningar vid domänverket, vilkas antal enligt avlöningsreglementet för tjänstemän vid detta verk skall fastställas av Kungl. Maj:t och riksdagen, från och med 1925 bestämma detta antal på sätt angives i den vid detta protokoll fogade bilaga B.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall till riksdagen avlätas.

Ur protokollet:
Joh:s Thygesen.

Bilaga A.

Förslag

till

ändrad lydelse av 26 och 33 §§ av avlöningsreglementet den 22 juni 1920 (nr 493) för tjänstemän vid domänverket ävensom av den vid reglementet såsom bilaga fogade tjänsteförteckningen.

26 §.

1. Tjänsteman, som å tjänstens vägnar handhar kontant uppbörd eller verkställer kontant utbetalning av medel, må kunna enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder erhålla *felräkningspenningar* till belopp, som bestämmes med hänsyn till de omständigheter, under vilka uppbörd eller utbetalning sker, och i förhållande till den större eller mindre omfattningen därav. Felräkningspenningar må icke i något fall till en och samma tjänsteman utgå med sammanlagt högre belopp för år räknat än 600 kronor.

För tid, varunder här avsedd tjänsteman åtnjuter semester eller eljest icke tjänstgör, uppbäras de med tjänsten förenade felräkningspenningar av vikarien.

2. Rörande tjänstemans rätt att i egenskap av åklagare eller verkställare av beslag åtnjuta *åklagarandel* eller *beslagsprovision* är särskilt stadgat.

33 §.

Tjänsteman, som vid utgången av år 1920 innehar befattning å då gällande stat för domänstyrelsen, skogsstaten eller statens skogsskolor och icke vill underkasta sig detta reglementes villkor och bestämmelser, skall därom göra anmälan till domänstyrelsen före den 10 december 1920. Till tjänsteman, som före sistberörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skola genom vederbörande avlöningsbestämmelser honom tillförsäkrade avlönings- och pensionsförmåner fortfarande utgå enligt då gällande grunder. Är sådan tjänsteman skogsingenjör eller tillsyningsman, skall dock gälla, dels att tjänstemannen äger uppbära lön och tjänstgöringspenningar jämväl för tid, varunder han ej tjänstgjort till följd därav, att de med tjänsten förenade göromål överflyttats å annan myndighet samt tjänstemannen ej tilldelats annan tjänstgöring, som han är pliktig bestrida, dels ock att sådan tid, som nyss sagts, i avseende å rätt att erhålla löneförhöjning skall anses såsom tid, varunder tjänstemannen med gott vitsord bestritt sin egen tjänst.

Envar annan — — — pension.

Bilaga.

Tjänsteförteckning

angivande de skilda lönegrader inom den under 9 § i reglementet införda löneplan, till vilka befattningarna vid domänverket äro att hänföra,

A. För manliga tjänstemän avsedda befattningar.

Lönegrad enligt 9 § avd. A	Befattning	Lönegrad enligt 9 § avd. A	Befattning
1:a lönegraden	Expeditionsvakt.		
2:a »	Förste expeditionsvakt.	7:e lönegraden	{ Byråjägmästare. Intendent.
3:e »	{ Kronojägare.		{ Skogsingenjör.
4:e »	{ Tillsyningsman.	8:e »	{ Skogsskollföreståndare.
5:e »	{ Skogsrättare.	9:e »	{ Jägmästare.
	{ Överjägmästarassistent.	10:e »	{ Domänfiskal.
	{ Notarie.		{ Flottledsingenjör.
	{ Bokhållare.	11:e »	{ Överjägmästare.
6:e »	{ Registrator.	12:e »	{ Byråchef.
	{ Revisor.		
	{ Skogstaxator.		

B. För kvinnliga tjänstemän avsedda befattningar.

Lönegrad enligt 9 § avd. B.	Befattning.
1:a lönegraden	Skrivbiträde.
2:a »	Kontorsbiträde.
3:e »	Kanslibiträde.
4:e »	—
5:e »	{ Kontorsskrivare. { Kassör.

*Bilaga B.***F ö r s l a g**

till

förteckning över befattningar vid domänverket, vilkas antal enligt avlöningsreglementet för tjänstemän vid detta verk skall fastställas av Kungl. Maj:t och riksdagen.

A. Befattningar, avsedda i 1 § 1 mom. av avlöningsreglementet.

Generaldirektör	1
Överdirektör	1

B. Befattningar, avsedda i 31 § av avlöningsreglementet.

Domänfullmäktig	2
-----------------------	---

C. Befattningar, hänförliga till 5—12 lönegraderna i avdelningen A av den vid avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckning.

Överjägmästarassistent	13
Notarie	3
Bokhållare	1
Registrator	1
Revisor	2
Skogstaxator	12
Byråjägmästare	3
Intendent	1
Skogsingenjör	11
Skogsskolföreståndare	8
Jägmästare	133
Domänfiskal	1
Flottledsingenjör	1
Överjägmästare	13
Byråchef	6